

VECKOBLADET

2016:2

160122

42:a årgången

Lördagsmusik

Helgeandskyrkan

23 januari kl 17

Albina Veisland, orgel

Uppstartsmöte

Folkkampanjen för asylrätt Malmö

25 januari | 18.30 | Garaget, Lönngatan 30, 205 80 Malmö

Asylgruppen i Malmö bjuder in alla intresserade till ett möte för att starta en lokal Malmö-grupp av Folk-kampanjen för Asylrätt.

Kampanjen startades av några organisationer för att samla alla som vill protestera mot - och stoppa - den svenska regeringens åtgärder för att försämrade för flyktingar. Det handlar bland annat om att hindra id-lösa från att söka asyl, bara ge tillfälliga uppehållstillstånd och hindra familjer att återförenas.

KOM SÅ ORGANISERAR VI OSS OCH SKAPAR EN BÄTTRE VÄRLD!

När vaknar Våren? av Karin S

När vaknar Våren?

Den sträcker sig och gäspar:

Tyst! Stör mig inte!

Same, same but different! (en gång till)

För tredje numret i rad påminner VB om vad som hände sig för, ungefär, 60 år sedan. Kanske räcker det nu, kanske inte. Häng med så får ni se.

Det finns nyheter om Sveriges Kuba-relationer att läsa i veckans nummer så det är inte bara nostalgi.

red

Obama och EU visar vägen till det fredliga Kuba av Bertil Egerö

Nu är Sverige inte längre Kubas fiende. Vår regering har lystrat till vad som rätt länge varit på gång inom Europa, att öppna för normala diplomatiska och ekonomiska relationer med Kuba. Säkert kommer den svenska turismen till landet att öka.

Saxat från Svensk-kubanskas hemsida:

Sverige återupptar samarbete med Kuba

Den 18 december i fjol undertecknade Kuba och Sverige ett Samförståndsavtal för att återupprätta det officiella samarbetet och det bilaterala politiska samrådet. På Kubas utrikesdepartements protokollsavdelning undertecknade Kubanska UD:s statssekreterare Robelio Sierra Díaz och Sveriges ambassadör Elisabeth Eklund avtalet. Samförståndsavtalet bekräftar båda parternas vilja att inleda ett nytt skede i de bilaterala kontakterna, grundat på samtal och ömsesidig respekt, och är ett uttryck för de gynnsamma framsteg som görs i Kubas förbindelser med länderna i EU. Efter undertecknandet höll de båda en presskonferens och framhöll vikten av att utveckla och stärka förbindelserna, såväl politiskt som inom ekonomi och handel och mellanstatligt samarbete.

[Cubaminrex](#) 2015-12-19

Svensk människorättsförsvarare häktad i Kina

Peter Dahlin, en av grundarna till NGO-organisationen Chinese Urgent Action Working Group, greps av kinesiska myndigheter den tredje januari. Han hålls nu i hemligt häkte, anklagad för att "hota rikets säkerhet". Han har inte möjlighet att kontakta sin advokat eller sin familj.

Ett videoklipp där Peter "erkände" att han brutit mot kinesisk lag sändes i kinesisk tv den 19 januari. Det går inte att utesluta att det här "erkännandet" är framtvingat.

Peter Dahlins flickvän, Pan Jingling, har också varit försvunnen sedan den 3 januari. Aktivister och journalister har inte lyckats få reda på var hon befinner sig, och det finns misstankar om att även hon sitter i hemligt häkte.

LÄS MER OCH AGERA >

Nina Björk får Aftonbladets Liffnerstipendium

”Med små gester formulerar hon stora tankar” heter det i juryns motivering. Hon förstår också vikten av att organisera sig.

Aftonbladets **Axel Liffner-stipendium** är ett pris till kulturjournalister som årligen utdelas "till en kulturjournalist som i sin verksamhet kombinerar djup kunskap om konst och kultur med ett lyhört sinne för kulturjournalistikens språk och uttrycksmedel".

Priset instiftades 1984 när Aftonbladets kultureditor Axel Liffner gick i pension.

De borgerliga trixar om skolstädningen av Ulf N

Vid kommunstyrelsens januarisammanträde yrkade de borgerliga på att styrelsen skulle besluta att ”uppmäna barn- och skolnämnd Lund Öster att verkställa uppdraget att lägga ut städning inom grundskolan på entreprenad”. Detta skulle, enligt yrkandet, vara i enlighet med kommunfullmäktiges beslut i juni 2015.

En majoritet i styrelsen röstade emot detta förslag, bland annat MP, S och V. Majoriteten menar alltså att fullmäktigebesluten inte måste följas? Inte alls, tvärtom!

Så här hänger det ihop. I juni beslutade fullmäktige att ge Barn- och skolnämnderna i uppdrag att upphandla städningen av grundskolorna på entreprenad. Av någon outgrundlig anledning yrkade de borgerliga vid fullmäktigesammanträdet i november att samma sak skulle beslutas på nytt, dvs att städningen skulle ut på entreprenad. Men se då röstade majoriteten i fullmäktige ner detta förslag. I sitt yrkande vid kommunstyrelsensammanträdet bortser alltså de borgerliga från det faktum att fullmäktige i sålunda upphävt tidigare beslut om städning på entreprenad.

Miljöpartiet har till protokollet i en röstförklaring förtydligat sitt ställningstagande. Genom att rösta avslag på det borgerliga yrkandet följer vi därmed fullmäktiges beslut. Det borgerliga yrkandet är i själva verket ett försök att få styrelsen att ta beslut som går stick i stäv med fullmäktiges beslut i november. Dessbättre avvisade alltså styrelsens majoritet detta försök. Fullmäktiges beslut om att säga nej till entreprenad på skolstädningen måste följas av nämnder och styrelser, precis som alla andra fullmäktigebeslut.

Gamarna flockas kring skolpengen av Gunnar Stensson

Nu förestår skolvalet. Conni Jonsson, styrelseordförande på EQT, säljer efter fem år Academedia med skolor, lärare och elever till högstbjudande. Under åren som styrelseordförande har han tjänat **60,3 miljoner**, vilket motsvarar 150 lärarlöner eller kostnaden för 5 gymnasieskolor.

Skolpengen kommer från skattebetalarna.

Lärarna på EQT-ägda skolor tjänar **1000 kronor mindre** än lärarna på kommunägda skolor.

EQT-ägda skolor ger betyg som ligger **80-90 procent över** provresultaten. Affärsidé: sätt högre betyg så får ni fler elever så får ni högre vinst.

Marcus Strömberg, vd på Academedia, och Ralph Riber, vd på Internationella Engelska skolan, skrev i GP (2/11): "I politikens uppgift bör dock inte ingå att utifrån tycke och smak bestämma driftformerna för skolans huvudmän."

Är det inte svenska folket och deras valda representanter som beslutar hur deras skatter skall användas?

Sedan vinstdrivna skolor infördes har Sverige blivit det land där skolresultaten rasar mest i matte och läsförståelse.

(Källa: Ett brev till ägaren från två lärare i Sveriges största friskolekoncern *"Vinsten viktigare än fungerande skola"*, AB 15/1, Magnus Ekblom och Göran Drougge.)

66 år i skolan: Småskolan 1940 till 1942 av Den gamle

När jag pulsade genom snön på väg till Östregårdsskolan i Växjö hade jag en potatis och ett julgransljus i min grå ryggsäck för det hade fröken sagt att vi skulle ta med oss. Hon hette Olga Klingmark. Somliga hade varken ljus eller potatis, men fröken hade några extra potatisar. Ljusen var ransonerade, tio per barn. Sedan gjorde vi ljusstakar av potatisarna och svepte in dem i rött kräppapper. De blev mycket fina.

Nästa morgon var det lördag och då satte vi ljus i alla potatisstakarna. Klockan var kvart över åtta och det var mörkt ute. Vi tände ljusen och sjöng en julsång och fröken spelade på orgeln. Jag var sju år och gick i första klass.

Vi lärde oss läsa och skriva. Att skriva med bläck var svårt. Stålpennan sprätte. En gång välte jag bläckhornet över skrivboken och läseboken. När lektionen var slut torkade vi av våra pennor med penntorkare av tyg innan vi la dem i skolbänkens pennfack och stängde locket.

En augustidag när vi just hade börjat i andra klass tog fröken ut hela klassen i trädgården intill det röda skolhuset. Solen sken, det var sommar än. Vi fick var sin ärtblomma. Vi plockade försiktigt isär blomman och fröken lärde oss blommans delar. De stora bladen är vingarna, sa hon. Och här har vi kölen. Om vi öppnar den hittar vi ståndarna och pistillen. När blomman har vissnat förvandlas den till en ärtskida.

Där fanns bin och fjärilar.

Det var krig i världen. Tyskarna höll på att ta Ryssland. Finnarna var med tyskarna. Vi hade en tyst finsk flicka i klassen. Hon hette Kerttu.

Kommunal och Wallström av Lucifer

Jag har aldrig tillhört de stora entusiasterna för Margot Wallström, i varje fall inte på dun tiden när hon ständigt lanserades som ledare för Socialdemokraterna. Hon föreföll förvisso allmänkompetent men vad hade hon för politisk hållning? Som utrikesminister har hon emellertid visat sin styrka och uthållighet. Det kan inte vara lätt att tala för en feministisk utrikespolitik i en regering med traditionalister som Stefan Löfven och Peter Hultqvist. Men hon har kämpat på och förtjänar stöd mot de groteska anklagelser som nu riktas mot henne. Konstitutionsutskottet förväntas ju gripa in, för att inte tala om mututredarna.

Får fackförbund ha lägenheter?

Vad har hänt? Jo Wallström har frågat Kommunals ordförande om fackförbundet har någon lägenhet över som de inte själv behöver just nu. Hon är själv verksam i en gren av arbetarrörelsen, vad det nu är kvar av den, och frågade en person som är verksam inom en annan del av rörelsen om en lägenhet.

Är det sjukt att stora fackförbund kan äga fastigheter med lägenheter? Nej, de behöver kunna få fram en lägenhet så fort någon lovande förmåga från landsorten ska börja jobba på förbundet i Stockholm. Och så är det förstås också för många stora privata arbetsgivare. Det är illa och ett tecken på en dålig bostadspolitik, men det är ingen muta. Riksdagsmän ordnas det ju också lägenheter för. Det är bara i överhettade moderathjärnor man kan få det till mutor. Jo, riktigt hatiska Israellojalister verkar dela den synen – jag läste just om en MUF-tjej i Göteborg som fått pris av Israels ambassad för sina ansträngningar.

Den svenska pressen är i stort sett enig om att fördöma Wallström, vilket inte bör förvåna någon. Den svenska pressen är nämligen nästan helt i de borgerliga partiernas händer och skriver därefter. Varför det är så? Jo därför att Socialdemokraterna och LO inte har brytt sig om pressen och den skriftliga opinionsbildningen. Allt hänger samman.

”gubbkultur”

Skandalen i Kommunal är verklig och rör sig om hundratals miljoner men jag lapade särskilt i mig att man hade låtit producera ett eget vin, med egen etikett. Men egentligen handlar det inte om pengar utan om en förstelnad och passiv organisation, ett öde som hotar alla folkrörelser. I medias behandling av det ärendet har jag bara en invändning. Man talar om en ”gubbkultur”. Eftersom jag själv är gubbe vill jag invända. Av Kommunals förbundsstyrelse om 17 personer är 12 kvinnor. Det finns andra och bättre förklaringar än dessa ständiga ”gubbar”.

Wallström då? Ja, hon har väl inte så lysande politisk omdömesförmåga., hon borde förstås ha förutsett det hela. Man borde få lära sig redan i SSU att så fort man närmar sig praktiska uppgörelser mellan fack och parti så kastar högern in allt de har och ryter om himmelsskriande skandaler.

Ny högtidsstund

I söndags var det en ny högtidsstund för oss som följer den kände publicisten Per T. Ohlssons verksamhet i Sydsvenskan. Varje söndag publiceras han på hedersplats med en helsida där han anger Sydsvenskans hållning och attityd i tidens frågor och lär upp nya generationer i språkbruk och stil.

Problemet är att det sprids myter av, just det, ”nackskottsnostalgiker i Vänsterpartiet” och dessvärre också av ”blomsterviftare i Miljöpartiet”. Stig Henriksson i Vänsterpartiet har sagt ”att Sverige utan vare sig debatt eller direkt inflytande från svenska folket” överger sin

säkerhetspolitik. Ohlsson säger: ”Endast någon som fostrats i leninistisk teori kan omfatta en sådan demokratisyn.”

Men nog är det så att Sverige har tagit det ena steget efter det andra i riktning mot Nato. Bara det senaste året har det varit en stor Natoflygövning i Norrbotten med Natoflyg på Kallax, en stor stabsövning med centrum i Karlskrona, en stor marin övning i södra Östersjön, med landstigningar på Österlen och deltagande av B52-er ur det amerikanska strategiska bombflyget. Detta är vad som har beskrivits, låt var mycket diskret, i Sydsvenskan, men till det kommer diverse samarrangemang mellan Nato och Sverige. Senast var väl svenska amfibiesoldater nere i Polen. Dessutom pågår ständigt ett arbete med att samordna vapen, språk och organisation mellan Sverige och Nato. Det handlar just om att ändra säkerhetspolitik och det är inget som riksdagen eller svenska folket har haft att ta ställning till.

Nu ombeds vi att gå ytterligare längre genom ett ”värdlandsavtal” som går mycket långt i att förbereda ett svenskt Natodeltagande. Det är, skulle jag gissa, ett sätt för regeringen att gå så långt man kan utan att be svenska riksdagen om lov och väcka en debatt. ”Med avtalet tar Sverige ytterligare ett steg närmare Nato...” (Ohlsson i den egna artikeln). Och det finns nu rentav socialdemokrater som är bekymrade över regeringens linje. Till dem hör ”välkända USA-fobiker och diktatursvärmare som gör drängtjänst åt Vladimir Putins revanschistiska regim i Ryssland”. Pierre Schori, Sven Hirdman och t.o.m. Thage G. Pettersson hör till dessa som tydligen närmast bör ses som landsförrädare eftersom de inte ställer upp på Nato-linjen

Vad ska man tro? Kommer rysskräcken nu att dominera svensk politik? Ja, med tanke på Nato-vännernas dominans i media och politik och i den svenska ”djupa staten” blir det nog så. Hoppet står till den tröga svenska folksjälens som visade sig för några månader sen i en stor opinionsundersökning. Visserligen hade Nato vunnit terräng i svensk opinion, men ännu är man långt ifrån majoritet. Men nog får vi höra av oss framåt mars och demonstrera mot värdlandsavtalet.

Vår man på Côte d’Azur.

Jag läser med intresse att Ulf Nymark(mp) nu ska åka till fastighetsmässan i Cannes för att sälja fastigheter/industriomter i Lund. Vänsterpartiet avstår sedan länge från sådana utflykter och det gör hedersamt nog också Liberalerna i Lund fr.o.m. i år medan Miljöpartiet anser det angeläget att åka. Det är visserligen inte helt billigt för kommunen, men värdet av att delta är så stort att man inte vill missa det.

Men Veckobladets läsare blir säkert inte lottlösa: Ulf Nymark är ju flitig i dessa spalter och kommer, förmodar man, här ge en utförlig redovisning av sitt arbete på Côte d’Azur.

Spara inte på detaljerna!

Kommentar till Per T Ohlssons ledare 17 jan i Sydsvenskan av Stig Henriksson

Med sedvanlig stilistisk elegans och nyanserade omdömen inklusive naziparalleller (Legenden, eller myten, förgiftade Weimarrepubliken och exploaterades av Adolf Hitler och nazisterna på deras väg mot makten... ; Att myterna sprids av gamla nackskottsnostalgiker i Vänsterpartiet, blomsterviftare i Miljöpartiet och sverigedemokratiska ultranationalister... ; USA-fobiker och diktatursvärmare som understöds av exdiplomater som gör drängtjänst åt Vladimir Putins revanschistiska

2016:2

SENIOR COLUMNIST

PER T OHLSSON

regim... ; Putins nyttiga idioter) bidrar Per T Ohlsson till den sakligt inriktade debatt som Nato-frågan förtjänar. Grundfrågan är om Nato-anslutning bidrar till vår säkerhet eller motsatsen. Frågan torde vara så viktig att den borde kunna disuteras utan att den som vill behålla en 200-årig och framgångsrik alliansfrihet vare sig av Per T Ohlsson eller Sveriges försvarsminister i stort sett ska anklagas för landsförräderi. Smygs då Sverige in i Nato.

[Läs hela ledaren](#)

Se själv och bedöm!

Sedan 20 år pågår ett allt intimare samarbete med det Nato och de länder som under tiden bedrivit tre, ur alla synvinklar, oerhört misslyckade krig i Afghanistan, Irak och Libyen. Steg för steg och utan vare sig debatt eller direkt inflytande från svenska folket håller vi på att överge en säkerhetspolitisk "Grand Strategy" som tjänat oss väl i över 200 år. Detta trots att redan ett allt intimare samarbete med Nato höjer spänningsnivån i vårt närområde, hjälper Putinregimen med den yttre fiende en allt mer trängd auktoritär regim behöver, föser in oss under ett kärnvapenparaply, gör oss till vapenbröder med ett land som bombar sin egen befolkning och minskar ytterligare vår möjlighet att vara en röst i världen som pläderar för fred och avspänning.

Och ett fullt medlemskap innebär allt detta. Men dessutom, då vi brukar följa våra förpliktelser, skulle ett medlemskap innebära nära en fördubbling av försvarsutgifterna; en ökning med hisnande 40 miljarder per år. Hur kunde vi hamna här?

1994: Sverige ökar sitt allt närmare samarbete med Nato inom ramen för Partnerskap för fred (PFF).

1997: Samarbetet med Nato innefattar också det Euroatlantiska partnerskapsrådet (EAPR). EAPR inrättades som den politiska ramen för PFF-samarbetet och är ett forum för informationsutbyte och säkerhetspolitisk dialog mellan Nato och de 22 partner-länderna.

2013: Natos snabbinsatsstyrka.

2014: Det tar det mera fart. Vid toppmötet i Wales i september etablerades två nya partnerformat. Sverige får ett "Gold Card" av försvarsalliansen Nato. Det innebär möjlighet till fördjupat samarbete med Nato som endast ges till fem länder. Det är en brokig skara från Australien till Jordanien. "Enhanced Opportunity Programme" Fem partnerländer; Sverige, Finland, Australien, Georgien och Jordanien inbjuds till ett fördjupat samarbete. Syftet är att erbjuda dessa länder individuellt/bilateralt möjligheten till ett utvecklat och fördjupat samarbete med Nato, både avseende militärt samarbete och försvars- och säkerhetspolitisk dialog. "Interoperabilitetsplattform" Syftet är att, i ljuset av att Natos operationer fasas ut och minskar i omfattning, etablera en ram och struktur för att bevara och vidareutveckla samarbetet med de 24 partnerländer som deltagit i Natos operationer. Fokus ligger på militärt samarbete och

interoperabilitet genom redan existerande instrument och program.

I tillägg har Sverige undertecknat ett samförståndsavtal med Nato om värdlandsstöd (HostNation Support). Avtalet syftar till att säkerställa att värdlandet kan lämna effektivt stöd för militär verksamhet på sitt territorium.

Under åren 2014-2017 ska Sverige hålla åtta stridsberedda Gripenplan med piloter och markpersonal redo för Nato. De svenska stridsflygplanen blir ett anseeligt bidrag till Nato. Från 2015 ett kompani från amfibieregementet, från 2016 en mekaniserad lätt skyttebataljon och från 2017 två korvetter av Visbyklass. De svenska enheterna kommer att ingå i NRF:s andra linje, det vill säga de förstärkningsförband som ska kunna sättas in efter 30 dagar. Just nu så ingår det 20 stridsflygplan av typerna F 16, Rafale och Mirage med denna uppgift. Ett svenskt bidrag på åtta Gripenplan blir därmed mer än en tredjedel av dessa flygstridskrafter.

2015: Från svenska regeringens sida ses dock deltagandet främst som en entrébiljett till att kunna öva förbanden i större skala, därför genomfördes med flera Nato-länder flygövningen Arctic Challenge Exercise som omfattade en tredjedel av Sveriges landyta och Baltops; en övning som leddes av USA samt Nato med bl a en landstigningsövning(!) i Skåne.

2016: Regeringen avser att till riksdagen lägga fram de många lagändringar som värdlandsavtalet kräver. Första – och sista – chansen för Sveriges folkvalda att uttala sig om denna stora förändring som både rör alliansfriheten och kärnvapenfrågan. Att låta svenska folket i en folkomröstning få avgöra frågan verkar ligga helt utanför det tänkbara. Vad stort sker, sker tyst. Tyvärr.

Stig Henriksson, Riksdagsledamot (V)

PS Detta har förstås även gått till Sydsvenskan/SH

”För en bred och enad rörelse” av Gunnar Stensson

Nödläget. Sverige är ett land med snabbt växande klyftor mellan rika och fattiga, där de fattiga av outgrundlig anledning låter sig representeras av de rika, skriver författaren Roland Paulsen i DN 19/1 apropå skandalen i Kommunal. Förr representerade de lågavlönade sig själva och var kompromisslösa i sina krav.

En ny demokratiutredning *Delaktighet och ökat inflytande* (SOU 2016:5) kom i måndags. Där utpekas missnöjda medborgare som det största hotet mot demokratin. Men idag kommer hotet uppifrån. ”Partiernas ökande centralisering och professionalisering har drivits fram av en politikerkast som vandrar mellan politiska uppdrag, näringsliv och politiskt konsuleri.” (Östberg, AB 19/1)

”Världen styrs av marknadskrafterna”, konstaterar Alan Greenspan, tidigare chef för USA:s centralbank. Det kvittar vem som blir president i USA.

63 personer är rikare än hälften av jordens befolkning, rapporterar Oxfam.

Vad har hänt med demokrati och jämlikhet?

Lösningen. Många, kanske en majoritet, vill idag ha en vänsterpolitik. Det handlar om rättvisa, social trygghet, miljö, antirasism, jämställdhet och mer specifikt områden som migration, skola, vård, kollektivtrafik, stadsplanering och bistånd. Flera organisationer och enskilda kämpar aktivt. Men de är ofta enfrågerörelser och de är splittrade.

I motionen "För en bred och enad rörelse" inför vårens V-kongress föreslås, att partiet ska öppna sig och försöka samla de skilda riktningarna, åsikterna, ambitionerna, teorierna i vad som kan kallas en enhetsfront, på samma sätt som i Grekland, Spanien, Portugal och Storbritannien. Det gäller att ena de progressiva krafterna och samla en majoritet för att ta makten. Podemos. Vi kan.

Det har gjorts förr. Rörelsen mot en svensk atombomb lyckades. FNL-rörelsen enade skilda grupperingar under några korta år av Vietnam-solidaritet.

Vpk, senare V, Lund förde, med utgångspunkt från sin motion om ett demokrati-manifest (som vpk-kongressen 1978 avslöjade) en sådan bred och öppen politik under en 20-årig period från slutet av 1970-talet till ungefär millennieskiftet. Lund knöt an till den antiimperialistiska rörelsen, solidaritetsrörelsen med tredje världen, kritiken mot Sovjetunionen, demokrati-rörelsen i Östeuropa och kvinnorörelsen. Det ledde till medlemstillströmning och goda valresultat.

Demokratisk vänster var ett försök att nå utanför de traditionella kretsarna. Partiet bildades i förhoppningen att ingå i en nationell vänsterrörelse, men blev i praktiken begränsat till Lund. Dit sökte sig representanter för kvinnogrupper, organisationer för hemlösa och medlemmar av det så kallade prekariatet som inte kände sig hemma någon annanstans.

Tyvärr gjorde vi dem besvikna. Demokratisk vänster var för likt de andra partierna, både till form och innehåll. Det inriktade sig på kommunalpolitik och strävade med traditionella medel efter att uppnå begränsade politiska mål. "Prekariatets" förslag att anordna möten om sådant som medborgarlön tillbakavisades som alltför flummiga. Försöket att i samband med nedläggningen flamma upp i en musikfestival i valkampanjens slutskede 2014 blev visserligen trevligt men ledde inte till det avsedda resultatet, en mobilisering av de progressiva bland universitetets 40 000 studenter.

Demokratisk vänsters aktivister inlemmades efter partiupplösningen med lätthet i Lunds kommunalpolitiska etablissemang.

Enhetsrörelsen kan lyckas nu! Det ska bli mycket intressant att följa mobiliseringen kring motionen, debatten inför och under kongressen, reaktionerna i den allmänna opinionen, kongressbeslutet och, om det blir positivt, utvecklingen i praktiken. Det handlar om att förena alla krafter mot den katastrofala utvecklingen i Sverige och världen.

Om cykel på Transportkonferens av Ann Schlyter

Transportforum heter en konferens som går av stapeln i Linköping varje år. Tekniska nämnden brukar skicka några politiker och tjänstemän och jag hade glädjen att få vara med i år. Jag missade infrastrukturministerns inledning eftersom jag hade åkt via Stockholm och tåget därifrån var inställt. Men vad jag förstod hade hon inte kommit med några större nyheter.

Det var många parallella sessioner och jag bestämde mig att satsa på cykeltrafik. Riksdagen har bestämt att det ska tas fram en nationell cykelstrategi. Ett utkast ska vara färdigt i maj. Eftersom man har en process med deltagande av flera organisationer blir det ingen extern remiss.

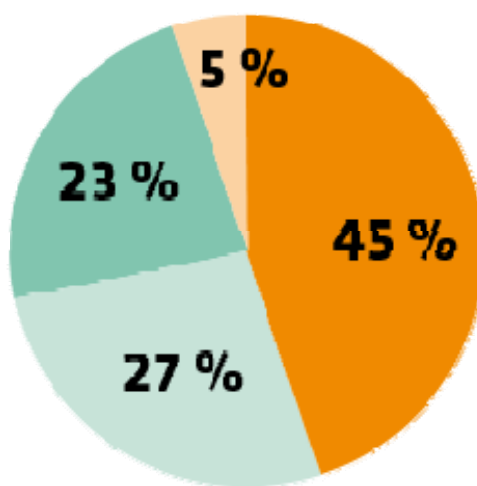
Strategi eller pengar

I debatten efter Näringsdepartementets presentation ifrågasattes att det är en strategi vi behöver.

Här behövs handling och pengar! Som exempel anfördes, Cycling England. Arton städer hade efter en tävling fått dela på 160 miljoner pund, plus mer pengar. Åtgärderna som genomfördes fyrfaldigade cyklingsandelen av resorna. Men finansieringen skulle inte beröras i en svenska strategin. Istället hänvisades till, om jag nu förstod det rätt, en pågående cykelsatsning i Trafikverkets anslag, ca 25 miljoner per år i två år. Peanuts, i jämförelse och i relation till behoven!

Varför är det bråttom med en strategi? Det viktiga är väl att det blir bra, sade Karin Svensson Smith, miljöpartist från Lund som är ordförande i Riksdagens trafikutskott. Hon vill få fram mer kunskap genom att skapa ett cykelexcellenscentrum. Bilindustrin lägger in mycket pengar på forskning, cyklingen har inte det och behöver offentliga forskningssatsningar. En procent av vad bilismen får skulle hjälpa långt.

Karin får frågan om inte cykelbanor borde få tio procent av infrastrukturpengarna, eftersom cyklingen står för tio procent av resorna. Vad kan Karin göra för att öka på cyklingens procentandel? Det vet hon inte. Karin argumenterar för målformuleringar och forskning. Men såväl cykelorganisationer som kommunrepresentanter argumenterar för handling, och för det behövs pengar.

Ture til arbejde og uddannelse i Københavns Kommune

Statistik från Köpenhamn 2014, en ökning av cyklandet med 25 % sedan 2012.

Brutal negång, svag uppgång

På tjugo år har cyklingen i Sverige minskat med en tredjedel, dock kan man se en svag uppgång de senaste åren. Framförallt minskar cyklingen på landsbygden och bland barn och yngre (under 20 år). Endast åldersgruppen över 65 år cyklar mer än på nittioalet. Arbetsresor håller ställningen efter nedgången på nittioalet. Skolresor med cykel har nästan halverats också

inköpsresor, vilket är ganska självklara och förutsebara konsekvenser av fritt skolval och extrema köpcentra.

I det korta perspektivet 2013-2014 (tror jag) ökade cyklingen i världen med 8 procent, mer i Tyskland men mycket också i Schweiz, Polen och Storbritannien. I Sverige var det en ökning med 6 procent. Så man får väl vara optimistisk.

Underlätta kombinationsresor

Hur ska man då lösa resekedjan med cykel och kollektivtrafik? Låncyklar, parkering eller cykel på buss/tåg? Vem ska ta ansvar för att kombinationsresor görs möjliga? Det är gratis att ta med cykel på danska S- tåg. DSB tar 750000 cyklar per år. Det var nära att cykel på tåg blev inskrivet i ett EU direktiv. Synd att det inte blev så.

Elcykel

Det finns 5-7 miljoner cyklar i Sverige; det säljs en dryg halvmiljon om året. Snart är nästan var tionde sålda cykel i Sverige en elcykel. I Schweiz och Holland utgör elcyklarna 16 till 20 procent av försäljningen. Med elcyklar blir det fler äldre som cyklar, man cyklar längre sträckor och även i dåligt väder. Det blir fler och snabbare cyklar på banan, vilket medför mer risker men också en folkhälso- och en klimatvinst. Lastcyklar med elsupport kommer att bli vanliga. Detta kommer att ställa nya krav på planeringen: fasade kanter samt större bredd vid passage och parkering. Oavsett elcyklar behöver cykelbanor få större bredd, så man kan cykla ibredd med ett barn och hålla olika hastigheter. Det är ett utrymme som måste tas från bilismen.